

STRIJD KREET

OFFICIEEL ORGAAN VAN HET LEGER DES HEILS IN NEDERLANDSCH-INDIË

BRAMWELL BOOTH, GENERAAL.

WILLIAM BOOTH, STICHTER.

W. PALSTRA, KOMMANDANT.

27STE JAARGANG No. 10.

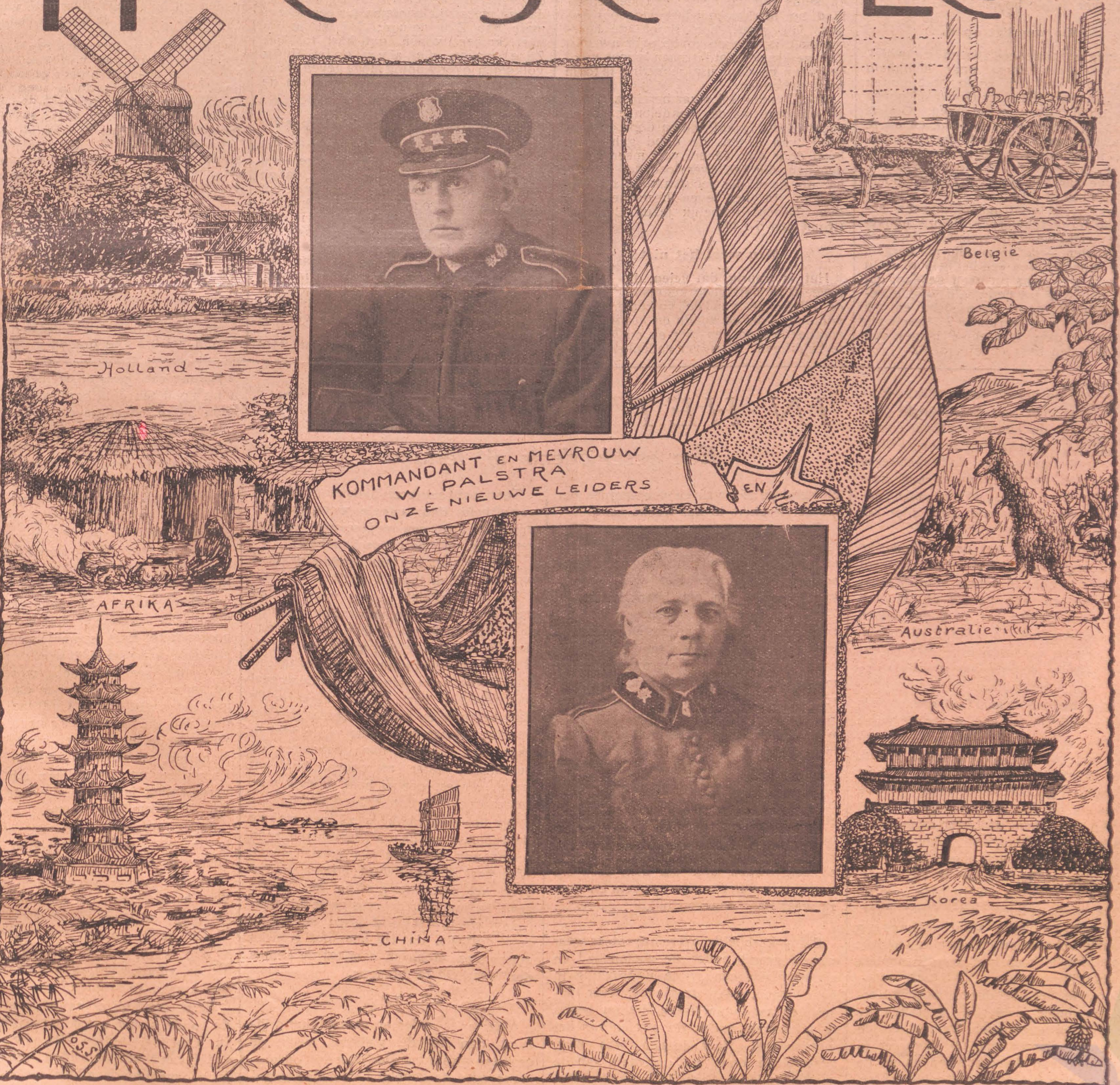
Internationaal Hoofdkwartier
101 Queen Victoria St. Londen E.C.

1 October 1926

Territoriaal Hoofdkwartier
voor Ned.-Indië Javastraat 16 Bandoeng.

PRIJS 10 CENT.

HARTELIJK WELKOM

WAT IS HEILIGHEID?

EEN REEKS ARTIKELEN DOOR

MEVROUW GENERAAL BRAMWELL BOOTH.

IV. — VOLKOMEN OVERWINNING.

SOMMIGEN uwer zijn — dat weet ik — werkelijk bekeerd, en toch zijt ge nog niet zoo gelukkig en zoo nu tig, als ge eigenlijk behoort te zijn. Gij strijdt niet tegen de zonde, zooals gij dat moest doen. In den grooten strijd, dien God voert voor zielen, zijt gij niet in staat Hem te helpen. Met andere woorden, ofschoon gij bekeerd zijt, blijft gij ongeheilgd. Gij bezit niet den zegen van een rein hart.

Trots uw verlangen naar volkomen overwinning, wordt ge soms droeviglijk vernederd door de macht der zonde, die in u woont. Gij zegt: „O ja, wat ik noodig heb, is de zegen van een rein hart”; maar gij hebt nog een zeer vaag begrip van wat die zegen eigenlijk is en hoe die zegen verkregen kan worden. Mijn boodschap aan u is er één, die straalt van blijde hoop.

De weg ligt open.

Ik zeg u zonder een zweem van twijfel, dat elke hinderpaal naar heiligheid op het pad van den zoeker, die buiten het eigen hart ligt, door God uit den weg is geruimd. De weg ligt open. God is bereid de zonde weg te doen, en uit te wischen „het handschrift dat tegen ons was, in inzettingen bestaande, hetwelk, zeg ik, eenigerwijze ons tegen was . . . hetzelfde aan het kruis genageld hebben-de” (Koloss 2 : 14).

Door vrees voor mislukking en nederlaag terneergeworpen, is uw hunkerende ziel wellicht ontsield door de hinderpalen, — ja, en ze zijn als bergen, die u scheiden van een heilig God. Hebt gij ooit wel eens tot uzelf gezegd, dat God den weg tot heiligheid voor u geopend heeft, door elken steen en elk struikelblok weg te ruimen? Beseft gij, dat gijzelf deze vreeselijke bergen van moeilijkheden hebt opgeworpen?

Denk er aan, dat God den mensch schep naar Zijn beeld en Zijn gelijkenis, onbesmet zondeloos, heilig. Op den scheppingsmorgen was op het voorhoofd van den mensch het teeken der heiligheid, aanduidende, dat hij geschapen was, om met God als vriend te wandelen.

Tijdens de opgravingen op de plaats van het oude Babylon werden eenige steenen gevonden, die elk een klein merkteeken droegen, het merkteeken van het toen heerschende vorstenhuis. Alle steenen, die dit merkteeken droegen, waren afgezonderd voor vorstelijk gebruik. De mensch werd ook geschapen voor vorstelijk gebruik, geschapen ten dienste van God.

Maar ofschoon de mensch oorspronkelijk het merkteeken van de heiligheid Gods droeg, en hij bestemd was, om dat merkteeken de eeuwen door te dragen, verviel hij van zijn hoogen staat, en sinds zijn val heeft ieder menschenkind het merkteeken der zonde ontvangen. Gij weet, hoe groot de heerschappij is, die de zonde over uw hart had verkregen, totdat haar macht werd gebroken en door uw bekeering in toom werd gehouden.

Toch, indien gij maar bereid zijt, kunt gij op deze aarde wandelen naar het beeld Gods, „want, indien door de misdaad van éénen, de dood geheerscht heeft door dien éénen, veel meer zullen degenen, die den overvloed der genade, en de gave der rechtvaardigheid ontvangen, in het leven heerschen door dien éénen, namelijk Jezus Christus” (Romeinen 5 : 17).

Men weet het niet!

Het is treurig, dat velen, die belijden bekeerd te zijn, geen kennis hebben aan de blijdschap van de volkomen overwinning over de zonde en het eigen-ik, waarmede God hen hier en nu wenschte te begiftigen. Hierover nadenkende, zei

Moody: „Het hoogste, dat vele Christenen kunnen inzien, is, dat zij vrijgesproken misdadigers zijn en hoe zij te kort schieten in de vreugde en den zegen van het wandelen met God”. George Fox, de groote stichter van het Genootschap der Vrienden (de Kwakers), vertelt ons, dat ten tijde van zijn bekeering „de gansche schepping een anderen geur had gekregen, zóó, dat geen woorden het kunnen weergeven”.

Het is een feit, dat het wonder der bekeering zoo groot is en de ziel met zuik een blijdschap vervult, dat vele menschen het gevoel hebben, dat het de hoogste ervaring des levens is; door in gebreke te blijven, zich naar een verderen zegen uit te strekken, verhinderen zij het werk des Heiligen Geestes.

Bij uw bekeering hebt gij Gods vergeving aangenomen, en hebt gij u een zekeren graad van Zijn macht, reinheid en liefde toegeëigend. Maar Hij wenschte, dat ge meer zult genieten dan een zekere mate van Zijn natuur; Hij wil in uw hart komen wonen, dat hart tot het Zijne maken, niet alleen opdat Hij u volkomen overwinning moge geven, maar opdat Hij door u moge werken om de wereld te zegenen.

Een onoverkomelijke hinderpaal!

U zal geschieden naar uw geloof. Gij kunt niet meer doen, dan uw geloof u toelaat, en indien gij niet gelooft, dat gij nu heilig kunt worden, is uw ongelooft inderdaad een onoverkomelijke hinderpaal tot heiligheid. Het geloof is bedoeld als een volkomen schakel tusschen den wil van God en het gebruik, dat gij maakt van al uw krachten. Maar zolang de zonde nog niet allen invloed op het hart verloren heeft, bewolkt twijfel de helderheid van het inzicht; want de zonde is altijd bemanteld met twijfel aan God.

Misschien moet gij belijden, dat gij tot

op zekere hoogte een twijfelaar zijt; maar wanneer gij in het geloof den zegen van een rein hart hebt aangenomen en ontvangen, zal het u onmogelijk zijn aan God te twifelen, te twifelen aan Zijn macht, te twifelen aan Zijn liefde. Twijfel en zonde behooren bij elkaar. Wanneer de zonde geen hoekje van uw hart meer beheerscht, zal twijfel er niet meer blijven schuilen. Twijfel is duisternis; en duisternis, met al de verschrikkingen, die in het donker op den loer liggen, verdwijnt in den zonneschijn van de volmaakte liefde. Het leven van heiligheid is een leven van geloof.

Misschien vraagt gij: „Is de geheiligde ziel dan volmaakt? Is er geen verder voortschrijden, nadat de zegen van een rein hart ontvangen is?” Mijn antwoord daarop is, dat ware voortgang begint, wanneer de zegen van een rein hart is verkregen.

Een kind kan volkomen gezond zijn, een volmaakt kind dus; maar dit beteekent ook, dat het zich uitstrekt naar nieuwe ervaringen en naar steeds nieuwen groei; en zoo ziet de geheiligde ziel altijd weer voor zich nieuwe wegen, die persoonlijk moeten worden betreden, nieuwe wegen van dienen, nieuwe wegen van liefde.

Versta mij niet verkeerd: de weg van heiligheid is geen weg van gemak. Indien wij dien weg afreizen, zullen wij verzoeken, beproevingen, zorgen en moeilijkheden ontmoeten; en wij zullen toenemen in heiligheid, naarmate wij deze hinderpalen onder de oogen zien in nederigheid en in geloof.

Het leven van Jezus was een leven van volmaakt geloof, van voortdurende offerande, van ononderbroken gehoorzaamheid. Niet bij Zijn doop, toen Hij de verzekering ontving, dat Hij des Vaders geliefde Zoon was, maar aan het kruis op Golgotha was Jezus in staat te zeggen: „Het is volbracht”. Dit triomfeerende einde was de uitkomst van menige overwinning over verzoeking, beproeving, verdriet en moeilijkheden.

Eenvoudige voorwaarden.

Wilt gij uw wil onderwerpen aan Zijn wil, Hem voor Zijn dienst op u beslag laten leggen, u door Hem laten heiligen? De voorwaarden zijn eenvoudig. Gij moet gewillig zijn; gij moet uw hart overgeven aan Hem, opdat Hij het van de zonde moge reinigen; gij moet tot Hem gaan, zooals Jezus kwam tot den mensch, bereid het kruis te dragen.

IN HET DRIJFZAND.

Een geschiedenis uit Ierland.

Voordat de eerste bleekestralen van het daglicht over de heuvelen kropen en een spookachtig schijnsel wierpen over de uitgestrekte zandvlakten, liepen Biddy en haar zestienjarige zoon reeds, met hun mano gewapend, op het smalle pad door het verraderlijke moeras.

De lange jaren, op deze winderige kust doorgebracht, hadden Biddy geleerd zich zeer in acht te nemen voor de mosselbedden, en zoo volgde zij iederen morgen omzichtig het pad, dat alleen kenbaar was aan de grillige rij staken, die den weg aangaven naar den tegenoverliggenden oever. Haar zootje volgde in haar voetstappen.

Biddy had nooit aan God gedacht als aan lemand, Die op een of andere wijze bemoeienis had met haar leven; en evenmin had zij ooit een gevoel gehad, alsof zij tegenover Hem iets te kort kwam. Een godsdienst-oefening woonde zij zelden bij. Weliswaar hielden, nadat zij een paar maal de Leger-samenkomsten had bijgewoond, haar gedachten zich de laatste dagen wat meer bezig met deze dingen, terwijl zij in de koude, grauwe schemering voortsjokte over de weeke mosselbedden, maar haar overpeinzingen eindigden altijd weer met een schouderophalen en met de alleenspraak: „Neen, het is toch niet voor menschen zooals ik!”

Zoo was het ook dezen morgen, terwijl de beide zwijgende gestalten de zandvlakten overstaken. De zee en de heuvelen schenen nog te sluimeren in de armen van den nacht en vanuit de vochtige bedden stegen de oneindig fijne, schrille stemmetjes op van hun myriaden kleine bewoners, afgebroken door het

klotsend geluid van de voetstappen der mosselvischschers in het weeke zand.

Gebogen onder 't gewicht van haar mand, liep Biddy in gedachten verdiept voort, toen zij plotseling achter zich een kreet hoorde. Het was of een koude hand zich om haar hart legde. Zich haastig omwendend, zag zij in het schemerlicht, hoe haar jongen worstelde in den greep van het hongerende drijfzand, waarin hij door een onoplettenden misstap was terecht gekomen. De wereld scheen geheel verlaten, uitgezonderd den wegzinkenden jongen en zijn moeder, wier kreten onbeantwoord verklonken langs de kust.

Zij strekte haar hand zoo ver mogelijk uit naar den jongen, maar, daar de grond reeds meegaf onder haar voeten, kon zij hem ternauwernood vastgrijpen; en toen zonk hij voor haar oogen dieper en dieper. In vreeselijke wanhoop sloeg zij een wilden blik om zich heen om hulp, maar het was tevergeefs en toen zij weer naar beneden blikte

Biddy krabbelde overeind, tot ze weer vasten grond onder de voeten had en staarde, met een wilde uitdrukking in haar oogen, naar de gladde, weer toegesloten zandoppervlakte, die nu begon te glinsteren onder de stralen van het morgenlicht. Haar jongen was weg, verzwolgen door het drijfzand van de mosselbedden — diezelfde mosselbedden, welke haar zoovele lange jaren een bestaan hadden verzekerd.

Toen ontwaakte ze plotseling uit haar versuftheid door enkele woorden, zóó duidelijk, alsof een medereiziger op dien eenzamen weg ze gesproken had:

„Dit kwaad kan ten goede gekeerd worden. Zoek thans God!”

Zij haastte zich terug naar de stad met het vreeselijke nieuws; de vrouwen schreiden met haar mede en de mannen luisterden toe met vochtige oogen. Biddy vond sympathie, maar geen troost. Een intens verlangen naar de Legerzaal overweldigde haar. Toen zij eindelijk daar neerknielde en haar hart voor God opende, daalde een diepe vrede neer in haar ziel, zoodat haar bekenden en burens zich later afvroegen, hoe het mogelijk was, dat zij haar droevig verlies zoo gelaten kon dragen.

Op het oogenblik is zij een trouwe Heilssoldate en haar overgebleven zoon neemt ook deel aan den goeden strijd. Wanneer zij den wind hooren huilen over het eenzame graf in het bruine zand, is hun hart droevig gestemd, maar Biddy weet, dat God goed is, en zij zegt dikwijls, dat Hij haar dat verdriet moest toezenden, om haar tot de kennis der Waarheid te brengen.

Maar er is ander en gevaarlijker drijfzand dan in de vlakten, welke de grootere wateren der wereld omzoomen; want de gevolgen voor den ongelukkige, die daarin wegzinkt, zijn wreeder. In het uitgestrekte moeras der zonde

zijn duivelsche gevaren, welker verschrikking nooit ten volle beschreven kan worden. En zij maken zeer vele slachtoffers.

De nieuwsbladen bevatten dagelijks een lange lijst van misdaden en ongelukken, en wie is er onder de millioenen lezers, die ook maar iets beseft van de droevige opsomming van verwoeste hoop, gezondheid en leven, welke hierin ligt opgesloten?

Dank God! Uit het drijfzand der zonde is redding mogelijk ook voor den diepste gezonkene, indien slechts in volkomen hulpeloosheid en in 't geloof de hand wordt uitgestrekt naar Hem, Die alleen machtig is te redden. Wanneer alle eigen pogingen tot redding moeten worden opgegeven, wanneer ook van den mensch geen hulp meer verwacht wordt en het gevaar van geheel onder te gaan steeds groter wordt, dan is God daar aan den rand van dit moeras, dan komt Hij den worstelende tegemoet en steekt hem Zijn machtige, sterke hand toe ter redding. En als dan op Hem alleen alle hoop en verwachting is gevestigd, redt Hij u in genade en om Jezus' wille.

En wie, die zelf gered werd en het groote gevaar ziet, waarin duizenden anderen, medemenschen, nog verkeerden, — het dreigende gevaar, verzwolgen te worden door het drijfzand der zonde — wil zichzelf dan den Heer wijden, als een middel in Zijn hand, om ook hen te redden?

Wie is er, die, de wreede slachting ziende, zichzelf wil aanbieden om tegen het kwaad te strijden?

Eerst moet gij er zeker van zijn, dat de zonde in uw eigen hart overwonnen is. God zal iedere ziel, die oprecht zoekt, van zonde bevrijden. En dan kunt gij u ongehinderd wijden aan de redding van 't verlorene. God wil u ook hierin helpen, indien ge kracht van Boven zoekt

OFFICIEELE
MEDEDEELINGEN.

(Bij volmacht van den Generaal).

Bevorderingen:

Van Adjudant tot Kommandeur:

B. Meijer

Van Ensign tot Adjudant:

C. Koning.

K. E. Whur.

Van Kapitein tot Ensign:

E. Stapleton.

M. A. Lorier.

Van Kdt.-Luitenant tot Luitenant:

J. Latuperissa.

Aanstellingen:

Ensign M. Lehmann naar het Meisjeshuis

te Weltevreden (in bevel).

Ensign G. Priddle naar het Meisjeshuis te

Weltevreden.

Ensign O. Roed naar het inlandsche korps

te Poerwodjo (in bevel).

Ensign E. Stapleton naar het Meisjeshuis te

Semarang (in bevel).

Ensign E. Tanihatu naar het inlandsche

korps te Weltevreden (in bevel).

Kapitein G. Ende naar het inlandsche korps

te Rembang (in bevel).

Kdt.-Kapitein W. Palstra naar het Hoofd-

kwartier (C. S.-departement).

Luitenant J. Latuperissa naar het Militair

Tehuis te Soerabaja.

Luitenant A. Radja naar het Militair Tehuis

te Malang.

Luitenant Soepie naar het Europeesche korps

te Tegal.

Luitenant A. Wattimena naar het Chineesche

korps te Plered (in bevel).

Kdt.-Luitenant Kastiningsih naar het in-

landsche korps te Sapoeran.

Kdt.-Luitenant A. Noeti naar Kantewoe,

Celebes.

Bandoeng, 23 September 1926.

W. PALSTRA,

Kommandant.

HARE MAJESTEIT DE KONINGIN.

Ter gelegenheid van den verjaardag van Hare Majesteit, de Koningin werd het volgend telegram aan Zijne Excellentie den Gouverneur-Generaal gezonden:

„Namens Officiëren en Soldaten Leger des Heils bieden wij Uwe Excellentie hartelijke gelukwenschen aan ter gelegenheid herdenking verjaardag Hare Majesteit de Koningin.

Moge Gods zegen bij voortdurende rusten op Koningin, Oranjehuis, Nederland en Insulinde!”

Kolonel Beaumont

Hierop werd onderstaand antwoord ontvangen:

„Landvoogd doet Heilsleger hartelijk dank zeggen voor zegenwenschen Hare Majesteit de Koningin en Haar huis.”

(w.g.) Algemeen Secretaris.

BELANGRIJKE AANKONDIGING!

Tot ons genoegen kunnen wij onzen lezers mededeelen, dat de Generaal, die D. V. Japan, Korea en China zal bezoeken, op zijn thuisreis Singapore zal aandoen en daar een lezing houden op 2 December.

Den volgende dag vertrekt de Generaal naar Belawan (O. K. v. Sumatra), brengt op 4 December een bezoek aan de lepra-kolonie „Poelau Si Tjanang” en houdt dien-zelfden dag te Medan een lezing. Den 5den December gaat de Generaal per s. s. „Koningin der Nederlanden” naar Colombo.

Lt.-Commissioner Cunningham (een vroegere Leider van Ned. Oost-Indië), Brigadier Bernard Booth (de oudste zoon van den Generaal) en Brigadier Evan Smith zullen den Generaal op deze reis vergezellen.

AANTEKENINGEN VAN DEN
CHEF-SECRETARIS.

Hoofdkwartier, 20 September 1926.

Kommandant en Mevrouw Palstra.

Het was mijn voorrecht, als Chef-Secretaris den 19den dezer onze nieuwe Leaders op Priok te verwelkomen, en hen ook namens de Officiëren, Soldaten en vrienden een hartelijk welkom toe te roepen, bij de aanvaarding van de leiding van den Legerarbeid in Ned. Oost-Indië.

Mevrouw Beaumont en Majoor Palstra (een broer van den Kommandant) en de Officiëren van Weltevreden waren mede aan de boot. In den loop van den dag werd een kort bezoekje gebracht aan het Chineesche korps, het Militair Tehuis en het Meisjeshuis. Bij aankomst in Bandoeng den volgende dag waren al de Officiëren aan het station, om de Kommandants te ontvangen.

Drie belangwekkende gebeurtenissen.

Deze maand werd ik uitgenoodigd, om per „radio” de toespraken in verband met de bestuursoverdracht, te Bandoeng aan te hooren. Dit was een driedelige plechtigheid: de aftredende en de nieuwe Gouverneur-Generaal hielden hun rede in den Volksraad te Weltevreden. De stemmen waren zeer duidelijk. Toen het muziekkorps het „Wilhelmus” begon te spelen, stond de geheele vergadering spontaan op. Allen gehoorzaamden aan een algemeene aandrang; geen menschenlijke stem gaf hiertoe het bevel, ongeziene invloeden deden zich gelden. Mijn gedachten voerden mij naar hoogere stemmen en hemelsche muziek, als het hart is gestemd voor de Hemelsche Stad, waar Gods stem gehoord en Hem eere gebracht wordt. Het was mij een groot genoegen, de Jon-

BRIEF VAN ONZE NIEUWE LEIDERS,
KOMMANDANT EN MEVROUW PALSTRA.AAN DE OFFICIEREN, SOLDATEN EN VRIENDEN VAN HET
LEGER DES HEILS IN NEDERLANDSCH-INDIË.

[BANDOENG, 22 September 1926.]

Waarde Makkers en Vrienden,

De „Strijdkreet” biedt ons deze eerste gelegenheid aan, om U, het kader van het Leger des Heils in Indië, te begroeten. Het zal natuurlijk wel eenigen tijd duren, alvorens wij persoonlijk kennis kunnen maken met velen Uwer; wij kunnen echter U allen de verzekering geven, dat wij ons wijden zullen aan de eischen van het zoo belangrijk werk in dit Territorie met al de liefde van ons hart, geloovende, dat de rijke ondervinding van Gods genade en trouw, opgedaan in verschillende landen, waar wij in het verleden hebben mogen arbeiden, ons zeker tot hulp zal wezen. Hij, Die ons in het verleden heeft willen gebruiken, zal ons dat ook, naar wij zeker gelooven, in de toekomst doen.

Het is ons een voorrecht, voort te mogen bouwen op den grond, gelegd door Uw vorige Leaders. We denken in deze ook vooral aan hetgeen is tot stand gebracht gedurende de laatste 4 @ 5 jaren door Kommandante van de Werken, die wij in het moederland reeds zoovele jaren hebben gekend en die wij hoogachten.

Bij het aanschouwen van het verleden is er een juichtoon in ons gemoed:

Dankt den Heer voor al hetgeen reeds tot Zijn eer is tot stand gebracht.

Dankt Hem eveneens voor de openbaring in ons midden van dien geest van zelfverloochening en bereidwilligheid tot den arbeid, waardoor zulks mogelijk werd en

Dankt Hem telkenmale weer, omdat de arbeid, welke in Zijn naam werd ondernomen, de bekroning had van overvloedige zegeningen.

Wij hopen U spoedig te ontmoeten en dan de gelegenheid te hebben, niet alleen meer persoonlijk met U kennis te maken, maar tevens de problemen van Uw werk te behandelen. Inmiddels zal het ons helpen, wanneer we weten, dat ge ons steunt door Uw gebeden, want wij zijn toch in alles en ten allen tijde zoo volstrekt afhankelijk van den zegen des Heeren.

Ons Legerwerk is dikwijls moeilijk, er zijn groote en steeds groter wordende vraagstukken op te lossen. Wij zagen in China, alsook in Korea, landen waar wij in de laatste jaren werkzaam waren, het ontwaken van een nieuwen geest en ongetwijfeld is dit ook hier het geval. Onze roeping is, om licht te brengen en Christus alom bekend te maken, zoodat overal in de steden, de kampongs, de dessa's het den menschen ter oore worde gebracht, dat de zaligheid in Jezus te vinden is. Hij is de hope der wereld — in Hem kunnen Oost en West beide verlossing van zonde en vrede voor het hart vinden.

Daarom, mijne makkers, — op ten strijde in den naam en door de kracht van God, onzen Heer!

U's Heeren rijkste zegeningen toe biddende en in het geloof voor groote overwinningen, verblijve

Uw toegenegenen in den strijd,

W. Palstra,

J. H. Palstra-

Engelbert van Bevervoorde,

Kommandants.

gelieden-Demonstratie te Bandoeng te leiden. Ieder nummer van het programma oogstte warm applaus en verried degelijke voorbereiding. Dat het publiek de prestaties der jeugd waardeerde, bewezen wel de inkomsten, die f 34, bedroegen, behalve de opbrengst der programma's.

Bij gelegenheid van mijn bezoek aan Weltevreden leidde ik een samenkomst in het Chineesche korps aldaar. De zaal ziet er netjes uit en is helder verlicht.

Vóór deze meeting werd een openlucht-samenkomst gehouden, aan het eind waarvan een groot aantal P.P.'s en Evangelien verkocht werd.

Voor de bijeenkomst die daarop volgde, was de zaal fink bezet. Twee zielen zochten verlossing.

Welkomstsamenkomsten.

Uitgebreide plannen worden uitgewerkt voor de komende openbare bijeenkomsten in verband met het welkom van onze Kommandants en de vooruitzichten beloven veel goeds. Onze lezers zullen zeker de data van de samenkomsten te Bandoeng en Soerabaja noteeren.

Met Europeesch verlof.

Met het s. s. „J. P. Coen” vertrokken de Adjutantes Buysman en Koning naar Holland voor een welverdiend verlof. Een interessante bijzonderheid is, dat 7 jaar geleden beide Officiëren tezamen met dezelfde boot uitkwamen. Wij vertrouwen, dat zij een aangenaam tijd in het vaderland zullen hebben.

Nieuw schoolgebouw in Celebes.

Stafkapitein en Mevrouw Woodward ondervonden heel wat moeilijkheden op hun reis naar Rouwiga, waarheen zij zich begaven, ten einde de nieuwe school te Rarampadende te openen. Op een zeker gedeelte van den weg was de pont weggeslagen, terwijl het water van de rivier zoo gewassen en de strooming zoo snel was, dat het onmogelijk was, de paarden naar den overkant te krijgen. Een kleine boot werd een eindweegs den stroom opgetrokken, daarna in het midden van de stroom gelaten en pijsnel door dien stroom meegevoerd, tot dat ten slotte de boot met een schok tegen den anderen oever liep. Dit avontuur werd gevolgd door een wandeling van enkele uren naar het nieuwe schoolgebouw. Ook het districtshoofd was hierdoor opgehouden, maar de openingsplechtigheid had een weislagend verloop.

Ternauwernood ontkomen.

Toen Ensign Wikdal van Celebes, komende van een buitenpost, naar huis terug keerde, werd hij aangevallen door een kudde karbouwen, en moest vluchten in een boom. Later keerde de kudde terug en overviel het gezelschap op een plaats, waar geen boomen, alleen wat struikgewas groeide.

De jongens, die den Ensign vergezelden, vluchtten en de Ensign zelf ook, toen hij plots aan het eind van het kreupelbosch was en in een ravijn viel. Hij werd opgevangen door eenige lianen en bleef daar hangen. Met groote moeite wist hij zich door middel van de klimplanten omhoog te werken en zichzelf daardoor te redden.

Een naaimachine als gift.

Kommandeur Hallman meldde ons het blijde bericht, dat een goede gever een naaimachine aan het Kinderhuis te Djokja heeft geschonken. Onzen hartelijken dank!

Zieke Officiëren.

Tot ons leedwezen moeten wij melden, dat Ensign Bakker ter behandeling in het ziekenhuis te Soerabaja moest worden opgenomen. Gelukkig is hij nu reeds weer aan de beterende hand.

Ensigne Maatita van Bandoeng is eveneens in het ziekenhuis. Haar toestand geeft reden tot bezorgdheid.

Laat ons deze kameraden met onze gebeden ondersteunen.

Droefenis.

Kapiteine Wilkens van het Kinderhuis te Medan, heeft uit Nieuw-Zeeland het bericht ontvangen, dat haar moeder na slechts enkele dagen van ziekte is overleden.

Dokter Haug van het Vrouwen- en kindersiekenhuis te Soerabaja ontving een telegram uit Duitschland, dat haar het treurige bericht overbracht, dat haar vader is heengegaan na een ziekte van slechts twee dagen.

Russische Strijdkreet.

In verband met het groote aantal Russen, dat in Parijs woont, wordt door het Hoofdkwartier aldaar een Russische Strijdkreet uitgegeven. Met genoegen zullen wij eventuele orders hiervoor noteeren.

Kalenders voor 1927.

De uitgave voor het jaar 1927 is nu verkrijgbaar. Het schild, dat Mozes, die de slang in de woestijn opheft, voorstelt, is goed en in stemmige kleuren uitgevoerd. De tekst bestaat uit een serie korte bijbellezingen voor iederen dag.

Stijging van onze lectuur-oplage.

Met vreugde vermelden wij een nieuwe stijging van 250 exemplaren voor October van de Pemberita Peperangan. Hiervan komen 150 exemplaren voor rekening van het Europeesche korps te Semarang, dat tevens 100 Strijdkreten en 50 Chineesche Strijdkreten bijbestelde. Onze gelukwenschen aan Kapitein Lorier met zijn poging, om een grooter aantal menschen te bereiken met de Leger-lectuur.

De Ensigns Sahetapy.

Deze kameraden van Kalawara, Celebes, verheugen zich over de geboorte van een zoon. Moge de Heer deze kleine in Zijn teedere hoede nemen!

De Opening der Zaal voor het
Chineesche Korps te
BATAVIA.

Voordat bovengenoemde plechtigheid plaats had, werd door Officiëren en Soldaten van Batavia en Weltevreden een korte openluchtsamenkomst gehouden op het Glodokplein, geleid door Majoor Palstra. Een groote schare menschen uit deze dichtbevolkte buurt woonde den dienst bij. De menigte werd uitgenodigd, de opening der zaal bij te wonen. Wij trokken in marsch naar de zaal, waarvan de deur nog was gesloten. Na het zingen van een lied overhandigde Kapiteine Rosendahl met enkele woorden den sleutel aan den Majoor en verzocht hem, de zaal te openen. Alvorens de Majoor hiertoe overging, smeekte hij Gods zegen af en vroeg den Heer, velen te zenden in dit gebouw, om te verblijven onder den klank van Zijn Woord, om te ontvangen Zijn licht en Zijn vrede.

Hierop werd de deur der zaal geopend en stroomde het publiek naar binnen. Onmiddellijk was de zaal geheel gevuld, hoofdzakelijk met Chineezers en inlanders; geen plaatsje bleef onbezet en velen moesten tevreden zijn met een staanplaats. Onder de aanwezigen merkten we ook den Luitenant der Chineezers op.

Een oogenblik hadden wij nu gelegenheid, het gebouw te bezien, dat eenvoudig, doch keurig en doeltreffend ingericht is.

Om 8 uur werd de samenkomst begonnen met het zingen van een lied. Na den bidstond nam de Majoor het woord en vertelde, dat juist hier in Pantjoran een Legerzaal geopend werd, om de Blijde Boodschap te verkondigen aan de Chineezers.

Kapiteine Rosendahl, de Bevelvoerende Officier van het korps, en haar Luitenanten werden daarna voorgesteld. Onder ademlooze stilte werd den Officiëren de korpsvlag overhandigd en werd haar toevertrouwd de voortzetting hier in Batavia van het werk, eens begonnen door wijlen den Legerstichter, Generaal William Booth.

Een der genoodigden, den organist der Methodistenkerk, een Christen-Chinees, werd gelegenheid gegeven, enkele woorden te spreken. Hij deed dit in zijn landstaal.

Ensign Róed zong een solo en enkelen onder makkers getuigden van Gods liefde. Kapiteine Rosendahl gaf uiting aan haar dankbaarheid jegens den Heer en aan allen, die hadden medegewerkt, om de opening van dit gebouw mogelijk te maken. Tenslotte illustreerde de Majoor met eenige eenvoudige verhalen de allen-opzoekende liefde van onzen Hemelschen Vader. Twee zielen deden de goede keuze. Mogen velen di voorbeeld volgen in Batavia's nieuwe korps!

Een aanwezige.

DJOKJA.

Donderdag 2 September was Majoor Palstra in ons midden om een kinderuitvoering, uitgaande van onze Europeesche Zondagsschool, te leiden; en we zijn dankbaar gestemd over deze wel-geslaagde demonstratie.

Den avond tevoren leidde de Majoor een openbare samenkomst, waarin 6 makkers als Soldaat werden ingezegend. Dat was voor de betrokkenen een heugelijk en belangrijk oogenblik, doch voor de andere aanwezigen niet minder! Met de opgeheven Legervlag ontpleoid boven de nieuwe makkers, werd het voor de overige Soldaten een moment van terugdenken en van vernieuwing der beloften, eenmaal aan God en het Leger gedaan. Welkom makkers!

Was ons geloof voor een goed gevulde zaal op Donderdagavond groot, onze verwachtingen werden verre overtroffen, niet-tegenstaande vele bijzonderheden elders in onze stad. Ruim 400 aanwezigen!

De Majoor gaf een overzicht van het werk van het Leger onder de kinderen, waarna de leerlingen der Zondagsschool hun programma afwerkten.

De bloemen-marsch werd door de meisjes zoo keurig uitgevoerd, dat op verzoek aan het slot der uitvoering dit nummer herhaald moest worden. Groote vroolijkheid verwekten de kikkertjes, die daarna hun liedje kwaakten. Een Bijbelsch tableau maakte diepen indruk, en werd weer blij afgewisseld door de kleine muzikantjes.

Ook de alerkleinsten waren niet vergeten en deden hun deel door een aardig versje te zingen.

Het zal Sergeante van de Wetering stellig aangenaam gestemd hebben, te onder vinden, dat haar arbeid als Leidster van de Zondagsschool zoo op prijs gesteld en dezen avond bekroond werd; ook ons was het een groote voldoening, dat de Majoor haar aan het eind van dezen succesvollen avond dank zegde voor haar getrouwen, langdurigen arbeid en haar tevens bevorderde tot Sergeant-Majoor.

Webeka.

De Opening van de nieuwe Zaal voor
het Chineesche Korps te
SOERABAJA.

Hoewel dien avond ook de pasarmalemaat geopend werd, was toch een groot aantal belangstellenden tegenwoordig bij de opening van onze nieuwe zaal, waarin wij ongetwijfeld den zegen en de hulp des Heeren mogen zien. Die ons ook den volgenden Zondag dicht nabij was.

WELKOM VAN ONZE KOMMANDANTS.

OPENBARE BIJENKOMSTEN,

onder leiding van

KOMMANDANT EN MEVROUW W. PALSTRA,

bijgestaan door

DEN CHEF-SECRETARIS EN MEVROUW BEAUMONT,

Staf-, Maatschappelijke- en Veld-Officiëren.

BANDOENG

Donderdag 14 October in de Theosofische Loge (Bandastraat)

n. m. 7.— uur Officiële Welkomstsamenkomst.

Zondag 17 October in de zaal van het Leger des Heils (Sumatrastraat)

v. m. 9.30 uur Heiligingssamenkomst.

n. m. 7.— uur Verlossingssamenkomst.

n. m. 5.— uur Openluchtsamenkomst in het Pieterspark.

SOERABAJA

Donderdag 28 October in de Loge „De Vriendschap” (Toentoengan)

n. m. 7.— uur Officiële Welkomstsamenkomst.

Zaterdag 30 October in de zaal van het Leger des Heils (Sidodadi)

n. m. 7.— uur Heilsbijeenkomst. (Maleisch)

Zondag 31 October in de zaal van het Leger des Heils (Djagaragastraat)

v. m. 9.30 uur Heiligingssamenkomst.

n. m. 7.— uur Verlossingssamenkomst.

Officiëren-zangkoor — vele andere bijzonderheden.

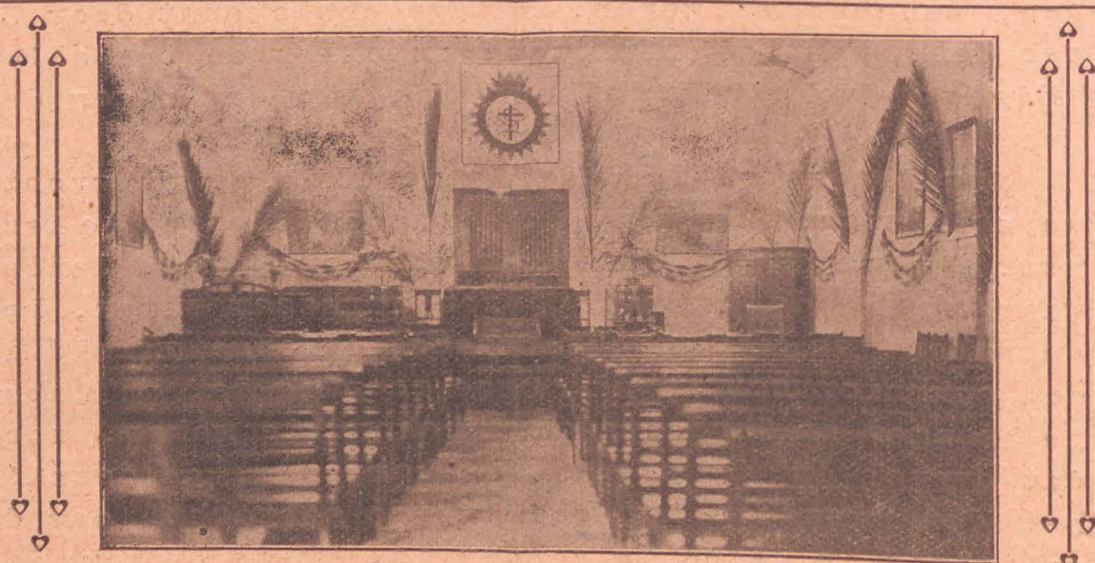
U IS HARTELIJK WELKOM!

Na een korten dienst voor de zaal, waarin Gods zegen werd afgesmeekt over al het werk, dat in dit nieuwe gebouw voor den Heer gedaan zal worden, ontsloot Majoor Palstra de deur en werd de zaal, die voor deze gelegenheid feestelijk versierd was, in gebruik genomen.

De Chineesche Consul, de heer Liem Poo Hing, was mede tegenwoordig en sprak de aanwezigen in het Chineesch toe, evenals de heer Liem Hong Liang van de Methodist-Kerk. Het zangkoor van het Europeesche korps vergastte ons op een van zijn liederen.

Den volgenden Zondag hadden we onder leiding van den Majoor gezegende samenkomsten, waarin wij de tegenwoordigheid van den Heer mochten ervaren. Des avonds werden door den Majoor 2 Soldaten en 2 Jonge-Soldaten ingezegend. Moge deze plechtigheid leiden tot de bekeering van velen! Deze samenkomst werd door een 250 personen bijgewoond.

Den volgenden Woensdag leidde Adjudant Bridson, de Directeur van de lepra-kolonie „Semarong”, een lichtbeeldensamenkomst in onze nieuwe zaal. De belangstelling voor deze samenkomst was bijzonder groot en

DE NIEUWE ZAAL TE SOERABAJA, SIDODADI.

LEGER DES HEILS :: BOEKHANDEL :: JAVASTRAAT 16 :: BANDOENG.

ONTVANGEN:

DE NIEUWE BIJBELSCH E SCHEURKALENDER

VAN HET LEGER DES HEILS VOOR HET JAAR 1927.

Het fraai bewerkte schild geeft te zien de zoo treffende voorstelling, genoemd in Joh. 3: 14: „En gelijk Mozes de slang in de woestijn verhoogd heeft, alzoo moet de Zoon des menschen verhoogd worden”.

De bekende teekenaar Harold Copping heeft dit tafereel meesterlijk weergegeven.

De inhoud van den kalender is ook dit jaar met groote zorg samengesteld.

PRIJS f 1,25.

met aandacht werd gekeken naar de plaat die de Adjudant liet zien, en geluisterd na al, wat daarbij verteld werd.

Wij danken den Heer voor de zegening die wij reeds mochten ontvangen in onze nieuwe zaal en bidden, dat Zijn Heil Geest ons bij voortdurende moge leiden

Luitenant Oei Tjoen Tok

SEMARANG

Meisjeshuis.

In een besloten samenkomst, waarvoor Stafkapiteine Beckley was overgekomen, onze geliefde Directrice, Ensigne Koning, afscheid van ons, eer zij met verlof naar Nederland zou vertrekken.

Reeds in het begin van ons samenkomst gevoelden we de tegenwoordigheid des Heeren; Hij kwam tot ons in elk gebed, door de liederen, door de getuigenissen en vooral door het lezen van Zijn dierbaar Woord. „Maar Gij, Heere, zijt nabij!” Hoe toepasselijk was deze tekst!

Tevens was het plechtige oogenblik aangebroken, waarop twee van onze meisjes zonden worden ingezegend tot Soldaat. Wij gingen er veel om in ieders hart, toen de koor: „k Wijd mij, o Heiland, voor mijn mer aan U” werd opgezongen! De Ensigne smeekte den zegen des Heeren af voor onze nieuwe Soldaten en ook over alle andere meisjes. Het was een oogenblik om nooit te vergeten!

De Heilssoldaten in ons Tehuis zongen een lied, begeleid door mandoline en gitaar.

En zou de samenkomst volledig zijn zonder een woord van onze scheidende Ensigne Steeds zullen we door ons gedrag toonen dat wij Uw liefde waardig zijn en het zo ons innig streven zijn, te wandelen aan Jezus zijde en dicht bij Zijn Kruis te leven! God zij met U, lieve Ensigne. Tot wederzien!

Eén der binnenmeisjes.

Europeesche Korps.

Terugziende op de vaarwelsamenkomst van Ensigne Koning, mogen wij zeggen dat deze meeting een zeer goede was, want al was het een afscheid, blijdschap en erin elkaar gelijkelijk afwisselden. 't Is dan een welverdiende rust, die de Ensigne tegemoet gaat, en de tijd vliegt zoo snel in de Oost, dat weggaan al weer haast terugkeeren beteekent.

Allereerst hadden wij het genoeg Stafkapiteine Beckley in ons midden hebben, die ook de leiding van de meeting had. Ons zaaltje bood, daar het geheel gevuld was, een kostelijken aanblik; het groepje muzikanten op het platform dat voor het eerst in het openbaar optreden deed prettig aan.

De Stafkapiteine sprak eerst een inleidend woord, waarin zij onder meer haar vrees uitdrukte, dat Lt-Kolonel Dr. Willems onze gast was, hoewel zijn tijd altijd zeer bezet is. Daarna richtte de Stafkapiteine een woord van dank tot Ensigne Koning voor de zoozeer gewaardeerde hulp, die zij de laatste vijf jaar gegeven had als Directrice van het Meisjeshuis, en vertelde een en ander omtrent het werk, daar door de Ensigne verricht, van de moeilijkheden, maar ook van de kans, om de meisjes voor Christus te winnen.

Als opvolgster van de Ensigne is Kapiteine Stapleton aangesteld, die nu gelegenheid kreeg, een woordje te spreken.

Ook Dr. Willems sprak op hartelijke wijze en zeide, hoe hij kon begripen, dat de Ensigne erin geslaagd was, de meisjes te winnen, daar zij, openhartig, altijd recht door zee ging. De Kolonel eindigde met de uitnodiging aan allen, om mee op reis te gaan naar het „Vaderhuis met de vele woningen”.

Onder leiding van Kapiteine Farmer zongen de meisjes van het Tehuis een afscheidslied, waarna Ensigne Koning sprak van haar groote dankbaarheid jegens God, en haar besluit, haar leven meer dan ooit te vóren te besteden in Zijn dienst.

Moge de Heer de Ensigne een rijk gezegend verlof geven!

Kapiteine Cardinaal.

„Leger des Heils — BANGIL”.

Zoo luidde het opschrift van de strooiblijjden, die enkele Christenvrienden in Bangil hadden doen verspreiden, toen wij daar op Donderdag en Vrijdag 2 en 3 September een tweetal bijeenkomsten zouden houden. Hoewel hier geen afdeling van ons Leger is, toch vinden wij steeds een geopende deur. Op genoemde dagen hielden wij er een lichtbeeldensamenkomst. De meeting voor Europeanen op Donderdagavond werd gehouden in de Protestantische Kerk. Het was een goed uur, waarin veel belangstelling getoond werd.

Den volgenden dag waren honderden inlanders en ook vele Chineezers tegenwoordig in de openlucht. Toen de foto van Hare Majesteit de Koningin op het doek kwam, zong een aardig groepje Chineesche kinderen onder leiding van hun onderwijzeres heel mooi het „Wilhelmus”.

De gratis verspreide lectuur werd gretig aanvaard, en wij gelooven, dat wij eenig zaad mochten zaaien voor de eeuwigheid.